

fest liāna wārrawast wālja lāksid, allewisse
kondima. Olli kowwa talve ja et Tonau
jōggi tuggema jed fatte al, siis kolm nende
seast, kes kangeniad, wōtsid fatte, hakkasid
jeā peāl liugo lasēma ning kutsusid neljan:
damat ka selisi. Agga sessamma, ehk ta kūl
wannem ei olnud kui seitse aastat, ei ans:
nud ennast awwatelledo, waid jāt falda
peāle seisma, erise sepārrast et wannemad
tedda ollid felanud ilma wanna inimenesse
seltsita jeā peāle minnemast. Agga norem
jālle nende seast, kes jeā peāl ollid lusti
piddamas, lāks koggematta ühte aufo, mis
teisel páwal jeā sisje olli raiutud, ja nūud
wast ðhhukesse jeā forra peāle wōtnud; jeā
ðhhkes temma jalge alt fatki ja pois wajus
umbe. Kui seltsimehhed sedda nāggid, eh:
matasid neimad ni wāqaa árra, et hirno
pārrast fojo joeksid. Neljas, se seitseme:
nastane, kes falda peāle seisma jānuud, tuk:
letas sessmannal silmapilkul mele, et issa
wāgga olli liitnud üht armise sūddamega

meest, kes warmast wette olli karganud, üht
inniuest weehåddast pråsma, ja ákkifelt
sündis meel teinma sisse, teisele appi miina.
Olli temma esmält sannaowetliko mele pá:
rast jedd katsumatta jātnud, nūud jonega
jeā peāle ruttas, et onima issa mele pā:
rast tehha. Ta heitis wibinatra augo kér:
wa fóhhuli mahha, sai ðonneks káega poissi
karwust kinni ja katsus tedda wāggise wāl:
ja kiskuda, agga ram olli kassin. Ommeti
jái temma se ðnnetuma poissi peast tugge:
waste kinnipiddama ja tðatis heált ni valjo
kui ial satis, sennigo temma appi hūudmissee
peāle rahwas liggi joudsid ja aitasid poissi
fest mee seest wālja tðmbata. Olli waene
jo kúlmast wootud ja pool hingeto, agga
kanti tedda holega keigliggedama honesse,
ühte laanni willo cuppa, peásteti warmast
temma liikmed mārjaist ridist lahti, pandi
temmale willast teffi ümber ja heðruti so:
jendatud wiltse ridega sennigo jālle hing
sai. Se weise seitseme-aastane, kelle nou